

* KULTURNA DEDIŠČINA

Nekoč po klanjih so dirjali,
za težavami: otroci so se gnali,
no, saj danes tudi nimamo v težave,
a glavne so raznovrstne naprave.

Nekoč predrzneže so natepli,
a za tepež pas se ni ohranil,
saj kdo pa bi se tega branil,
pas se je rajše zapasan v hlačah nastanil.

A dediščina niso le spremembe,
ohranjene so lepote vredne omembe!
Da si naš narod kratil je noči,
so peli in plesali, seveda kaj se uglasili!

Oh, kaj šele naša arhitektura,
od starih koč do Plečnika,
NUK-a, gromozanskega opečnika,
pa saj še druge so skulpture,
del naše so kulture.

In vse naše jame, gore in gozdovi,
tulijo nam odstranjeni in na novo
priseljeni volkovi,
Pa saj tudi morje še imamo,
na srečo vsaj plavati znamo.

Pazi zdaj, vrhunec prihaja,
pusti, da beseda ti srečo prodaja,
da ne bi pozabili slučajno,
na našo književnost bajno.

Naša kultura in jezik na njej stojita
mir in povezanost velita.
Trubarjeva Katekizem in Abecednik,
sta leta davnega postali Slovenski
mejnik.

"Žive naj vsi narodi, ki hrepene dočakat da
zapisal je Prešeren,
z ustvarjanjem bil pesnik je napreden,
slovenščino popeljal je daleč naprej

Kaj bomo pa mi zapustili?
Da ne bomo že vsega uničili!
Naš naslednji rod prav tako ima
pravico videti čudeže,
ki jih narava da.

Ne pozabimo na umetnost in znanost,
ter družbeno upravnost,
jezik in kultura,
ter človeško čudo.

Rosa Ramšak, 8.b